Ünnepség a takarékosság világnapján

A világ takarékpénztárai 54 évvel ezelőtt határozták el, hogy évről évre megrendezik a takarékosság világnapját. Nálunk is évente megemlékeznek erről a napról, amikor is a takarékosság egyéves eredményeit, tapasztalatait összegzik, értékelik. A megyei ünnepséget tegnap, hétfőn Csanádpalotán, a művelődési házban tartották. Az ünnepség elnökségében többek között helyet foglalt a megyei pártbizottság képviseletében *Bessenyei Zsolt* munkatárs, a megyei tanács képviseletében *dr. Mayer János* pénzügyi osztályvezető-helyettes, *Bárdos Klára*, az úttörőszövetség megyei titkára, *Török László*, az OTP megyei igazgatója, valamint képviseltették magukat a Makó város és makói járás párt- és társadalmi szerveinek vezetői, ott volt az ünnepségen *dr. Varga Dezső*, Makó város pártbizottságának első titkára, *Kangyalka Antal*, Makó országgyűlési képviselője.

Molnár Sándor, a Hazafias Népfront megyei bizottsága titkárának megnyitó szavai után *Sarró Ferenc*, a makói járási pártbizottság megbízott titkára mondott beszédet. Ismertette a pénztakarékosság területén elért eredményeket, számot adott arról, hogy az OTP, mint a lakosság bankja, mit tesz az ügyfélszolgálat tökéletesítéséért.

Néhány jellemző adat az OTP eredményeiből: a múlt év hasonló időszakában a lakossági megtakarítások összege 100 milliárd forint volt, most pedig elérte a 120 milliárd forintot. Csongrád megyében a betétállomány 5,4 milliárd forint, az egy lakosra jutó betét összege 11 ezer 800 forint. Országosan tavaly a megtakarított pénz összegének növekedése 11 milliárd forint volt, az idén közel 17 milliárd forint. Tavaly ilyenkor 5 millió 800 ezer takarékbetétkönyv volt forgalomban, most pedig 6 millió 100 ezer. Évről évre terjed tehát a takarékosság gondolata. A takarékossági szokások a lakosság minden rétegében, de különösen a fiatalok körében meghonosodik.

Az OTP nemcsak ápolja, népszerűsíti a takarékosság gondolatát, hanem azon is fáradozik, hogy tökéletesítse az ügyfélszolgálatát, új betételhelyezési formákat vezessen be. Az ifjúsági takarékbetétek száma országosan eléri a 370 ezret, állományuk 2,8 milliárd forint, de még mindig sok az olyan fiatal, aki nem használja ki a takarékoskodásnak ezt a formáját. Pedig ez a betétfajta lehetőséget nyújt a családalapító fiatalok részére külön lakásépítési, illetve -vásárlási, vagy kedvezményes áruvásárlási kölcsön igénybevételéhez. Az eredetileg biztosított kedvezmények egy részét a takarékpénztár kiszélesítette, az ötéves takarékossági időszak lejárta után nem egy, hanem két évig vehető igénybe a külön kölcsön.

Az év elejétől kedvezőbb lett a nyereménybetét sorsolási feltétele. A nyeremény kiszámításának alapját képező átlagbetét az 50 ezer forintot is elérheti. Ez az összeg a legmagasabb, a 250 százalékos nyeremény kihúzásánál 100 ezer forintot biztosíthat a betétkönyv tulajdonosának. A KST taglétszáma már meghaladja az egymilliót, és ezen a területen is korszerűsít az OTP. Ősztől kísérletképpen néhány nagyobb vállalatnál, intézménynél kétéves KST-ket alakítanak, amelyek az eddiginél nagyobb összegű kölcsönt folyósíthatnak.

A takarékbetét jelentős részét az OTP hitel formájában visszaadja a lakosságnak. A kölcsönökből elsősorban lakások, szép, saját otthonok épülnek. Csongrád megyében a hitelállomány 4,6 milliárd forint. Emellett egyre többen veszik igénybe az áruvásárlási, lakáskorszerűsítési, tatarozási hiteleket, mezőgazdasági kölcsönt, valamint valuta- és egyéb pénzügyi szolgáltatásokat. Az OTP, mint a lakosság bankja, nyitvatartási idő meghatározásánál is arra törekszik, hogy lehetőleg munkaidő után a dolgozók rendelkezésére álljon. A takarékosság nemcsak a takarékpénztár és a betétgyűjtésben közvetlenül részt vevő intézmények, hanem társadalmi, népgazdasági ügy.

A takarékosság világnapja alkalmából az OTP, az úttörőszövetség, a megyei művelődésügyi osztály és a MÉH-vállalat megyei gyermekrajzpályázatot hirdetett. A pályázat eredményeit *Bárdos Klára* a tegnapi ünnepségen ismertette, és a helyezetteknek jutalmakat adott át. A szegedi diákok közül szép helyezést ért el Benkóczi Zoltán, Tóth József, Szántó Hajnalka (a Móricz), Kovács Andrea és Simon Gabriella (a tarjáni 3-as), Szecskó Katalin (a tanárképző főiskola II. számú gyakorló iskolájának tanulója), a szegedi járásból pedig Lesznyák Katalin és Fődi Zsolt, az ásotthalmi iskola, Juhász Zsuzsanna (a balástyai iskola diákja).

A SZOT elnöksége a munkavédelemről

Hétfőn ülést tartott a Szakszervezetek Országos Tanácsának elnöksége. Megvitatta az egészségügyi helyzetről és a munkavédelmi tevékenységről szóló előterjesztéseket. Az elnökség jelentése alapján mindkét témáról legközelebbi ülésén, a Szakszervezetek Országos Tanácsa foglal állást.

(MTI)

Bizalmiak a gyárban

Az SZMT titkársága ülést tartott hétfőn a Szegedi Ruhagyárban. Mári Sándorné, VSZT-titkár számolt be a szakszervezeti bizalmiak hatáskörének és jogkörének érvényesítéséről, gyakorlatbani alkalmazásáról. A résztvevők véleményt mondtak, hasznos javaslatokat adtak a ruhagyári szakszervezeti tisztségviselőknek. Az SZMT titkára elismeréssel szólt a ruhagyári bizalmiak munkájáról, érdemben végzett tevékenységükről.

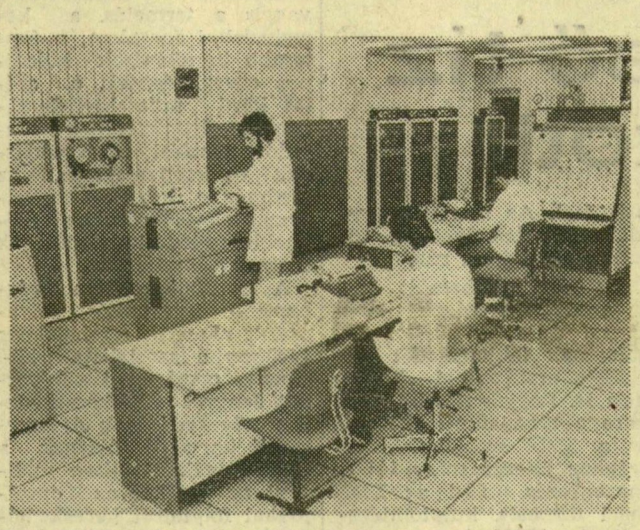

ÉPÍTŐIPARI SZÁMÍTÓKÖZPONT. Az Építőipari Számítástechnikai és Ügyvitelgépesítési Vállalat XI. kerületi központjában átadták az építésügyi ágazat második nagy teljesítményű számítóközpontját. Az NDK-gyártmányú berendezés lehetővé teszi, hogy még több vállalatot bekapcsolhassanak a számítógépes adatfeldolgozásba, munkaszervezésbe. A képen: az új számítóközpontban

Több lakás épül, mint tavaly

Csongrád megye az élen

A múlt év azonos időszakához viszonyítva mintegy másfél ezerrel több, összesen 29 522 új otthont adtak át az első háromnegyed évben az ÉVM és a tanácsok vállalatai, az építőipari szövetkezetek és a termelőszövetkezeti közös vállalkozások. A múlt évinél nagyobb építési ütem elsősorban az ÉVM-vállalatok dolgozóin múlott, akik az egy évvel ezelőttinél majdnem 2300 új otthonnal építettek többet, míg a tanácsi, a szövetkezeti és más kivitelezők elmaradtak.

A megyei ÉVM-vállalatok 2 ezernél több lakást adtak át az első háromnegyed évben Borsod és *Csongrád megyében*, másfél ezernél többet Győr-Sopron megyében, s ezernél többet Bács, Fejér, Hajdú, Komárom és Veszprém megyében. Az év utolsó három hónapjában az ÉVM-vállalatok dolgozói még csaknem 12 ezer, s a tanácsi vállalatokkal és szövetkezetekkel együtt több mint 19 ezer új otthont építenek fel az országban.

Az építőipari kivitelező szervezetek az év első kilenc hónapjában 5,8 százalékkal — tehát a népgazdasági tervnek megfelelően — több építési munkát végeztek, mint múlt év azonos időszakában. Ezen belül különösen lendületesen növelték termelésüket az állami nagyberuházásokon dolgozó vállalatok. Egyebek között 10 százaléknál nagyobb ütemben bővítette termelését a 22-es, a 23-as, az északmagyarországi, és a Hőtechnika ÉVM-vállalat. Az építőipari kivitelezők munkájához jelentős segítséget nyújtott az építőanyag-ipar is, amely a múlt év hasonló időszakához viszonyítva 8 százalékkal bővítette termelését és javította az anyagellátást.

Hild-emlékérmek

Az urbanisztikai világnap alkalmából újabb két városnak és két szakembernek ítélte oda a városfejlesztésben elért eredményekért adományozott Hild János-emlékérmet a Magyar Urbanisztikai Társaság — jelentette be hétfői sajtótájékoztatóján *Bondor József*, a társaság elnöke és *Barna Gábor* főtitkár. Az építésben és településfejlesztésben érdekelt 21 társadalmi szervezet, állami intézmény és főhatóság véleményének figyelembevételével az idei Hild János-emlékérmet Nyíregyháza és Kőszeg város tanácsa kapja meg, a gyors ütemű és arányos fejlesztésben, illetve a települési hagyományok megőrzésében elért kimagasló eredményeikért.

Évente néhány szakembert is kitüntetnek Hild János-emlékéremmel. Az idén *Korompay György* építészmérnök, a műszaki tudományok kandidátusa, az urbanisztika terén végzett több évtizedes kiemelkedő oktató- és kutatómunkásságáért, valamint *Erdély Sándor*, Sopron város tanácselnöke, a várospolitika és a városigazgatás terén végzett kiemelkedő közéleti munkásságáért kapja meg az emlékérmet. A két kitüntetett városban ünnepi tanácsülésen veszik át a Hild János-emlékérmet.

Magyar—japán energiaszimpózium

A nap-, a szél- és a geotermikus energia hasznosításáról kezdődött kétnapos tudományos tanácskozás hétfőn a Budapesti Műszaki Egyetemen, magyar és japán kutatók részvételével. A tanácskozáson — amelyet a BME és a Tokai egyetem közötti együttműködési megállapodás alapján rendez a műegyetem hő- és rendszertechnikai intézete — a két egyetem professzorai 12 előadáson ismertetik meg kutatásaik eredményeit és az úgynevezett különleges energiaforrások hasznosításának tapasztalatait.

A BME az egyik legnagyobb japán egyetemmel három éve kötött tudományos együttműködési megállapodást, s ennek keretében évenkénti közös tanácskozásaikon egy-egy időszerű műszaki problémát vitatnak meg. A korábbi híradástechnikai, illetve automatizálási szimpóziumot követi most az energiakutatási tanácskozás.

Fogyóban vannak világszerte a klasszikus energiaforrások, ezért a különleges energiahordozók tanulmányozása napjaink fontos feladata.

Ismeretterjesztés és nemzetiségek

A nemzetiségi anyanyelven folyó ismeretterjesztés gazdagítását célzó együttműködési szerződést kötöttek hétfőn a TIT székházában a délszláv, a német, a román és a szlovák nemzetiségi szövetségek vezetői, valamint a TIT főtitkára.

amelyek a béke ügye és Szovjet-Oroszország melletti kiállást demonstrálták. Ekkor tettek kísérletet először a magyar munkások — baloldali szocialisták javaslatára — választott hatalmi szerveik, a *munkástanácsok* létrehozására. A szegediek január 19—21. között léptek sztrájkba, s megalakították a 200 tagú munkástanácsot.

A hatalmukhoz görcsösen ragaszkodó uralkodó körök a népirtó politika folytatásával, 1918. június elején a rögtönbíráskodás kihirdetésével igyekeztek a rendet fenntartani. Ennek ellenére a katonaszökevények száma szaporodott, Vásárhelyen például egyetlen razzia alkalmával 101 katonaszökevényt fogtak el.

1918 júniusában az államapparátus brutalitásai ellen szervezett — szintén az egész Monarchiára kiterjedő — tömegsztrájkokhoz csatlakozva, a szegedi munkásság június 21—22-én 12 000 fős tömeget állított csatasorba. A június 21-i nagygyűlésen Landler Jenő a rendszer megdöntésére szólította fel a hallgatóságot.

A háború elleni tiltakozás és a békevágy egyértelműen egészült ki azzal a felismeréssel, hogy a nemzetvesztő úri osztályoknak pusztulniuk kell a nemzet éléről. Ennek ad hangot Móra Ferenc a Szegedi Napló hasábjain, 1918 nyarán. Juhász Gyula pedig a Délmagyarországban közzétett írásaival, verseivel és a szegedi Munkásotthon gyakori vendégeként tett hitet a munkások jövőt formáló ereje mellett, akik „...a közelgő proletárforradalom viharát hangolták már..."

Az 1918-as munkásmegmozdulásokban egyre határozottabban kezdtek kikristályosodni az új típusú, forradalmi párt létrehozására hivatott erők csoportjai: a baloldali szocialisták, a forradalmi szocialisták és az Oroszországból hazatérő volt hadifoglyok körül. E csoportok bírálták a munkásság spontán akcióit leszerelő szociáldemokrata pártvezetést. Szervező és propagandatevékenységük, kapcsolatuk az 1918. október 25-én megalakult illegális Katonatanáccsal, majd kiállásuk a polgári demokratikus átalakulás programját október 26-án meghirdető Nemzeti Tanács mellett, döntően segítette elő a polgári demokratikus forradalom kibontakozását, az október 30—31-i népfelkelés gyors győzelmét.

Az azonnali változást sürgető munkásság, a radikalizálódó értelmiség és kispolgárság lendületétől bátorítva-sodorva, Károlyi Mihály vezetésével *október 25-én végre Magyarországon is megalakult a Nemzeti Tanács*, amely a Függetlenségi Párt, a Polgári Radikális Párt és a Szociáldemokrata Párt képviselőit tömörítő, a polgári demokratikus célkitűzéseket reprezentáló politikai szövetség volt. Az október 26-án közzétett 12 pontos kiáltványa követelte Magyarország függetlenségét, a nemzetek önrendelkezési jogát, különbékét, a kormány lemondását, a képviselőház feloszlatását, új választásokat, demokratikus jogokat és a földreform végrehajtását. A programot magukénak érző *tömegek október 30—31-ére virradóra fegyveres felkeléssel, a főváros főbb stratégiai pontjainak megszállásával győzelemre vitték a polgári demokratikus forradalmat, hatalomra juttatták a Nemzeti Tanácsot*, amelynek képviselőiből megalakult Károlyi Mihály vezetésével az új Magyarország kormánya.

A Monarchia szétesésének, a kormányválságoknak, a katonalázadásoknak hírére megélénkült a politikai élet Szegeden is 1918 októberében. A helyi polgári ellenzéki erők a Radikális Pártba és a Károlyi-pártba tömörülve igyekeztek az események élére állni és a Szociáldemokrata Párt vezetőit célkitűzéseik támogatására megnyerni. *Jól látták, hogy a munkásság kiállása nélkül a demokratikus fordulat nem biztosítható.* A szegedi Szociáldemokrata Párt, országos vezetőségének példáját követve, az osztály-együttműködés jegyében lépett a polgári pártokkal politikai szövetségre. E szövetség a Radikális Párt kezdeményezésére október 22-én nyert szervezeti keretet, amelyet később Szegedi Nemzeti Tanácsnak neveztek el. A 9 tagú szervezetbe mindhárom párt 3—3 tagot delegált, tekintélyének különös színt kölcsönzött Juhász Gyula és Móra Ferenc beválasztása.

A fővárosi események hírére még erőteljesebben lendültek mozgásba Csongrád megye helységeinek tömegei. Tüntetésekkel, a gyűlölt közigazgatási tisztviselők félreállításával segítették a demokratikus változást ígérő politikai erőket.

Idézzük a makói hangulatot jól érzékeltető alispáni jelentést: „...Mint gátat szakító ár terjedt szét a városban a forradalmi hangulat... Szegedről, Aradról, Békéscsabáról tódult haza a katonaság, megállították az utcán a katonatiszteket, letépték a sapkarózsát, lehasították a rangjelzést is..."

Határtalan lelkesedés lázában égett az a 30 000 főnyi tömeg a szegedi Klauzál téren, amely a forradalom éltetésére október 31-én délután összegyűlt. A Szegedi Nemzeti Tanács tagjainak „nyugalmat" parancsoló fellépése ellenére a Kossuth-szobor előtt felsorakozott szervezett munkások, munkásnők, katonák, diákok csoportjából kivált egy kis csapat. Vörös zászló alatt elindultak a politikai foglyok kiszabadítására, kifejezésre juttatva ezzel a *„proletariátus önálló forradalmi fellépésének gondolatát"*.

November 1-én Szegeden és Makón, november 2-án Csongrádon, Vásárhelyen és Szentesen is a nemzeti tanácsok váltak a polgári demokrácia további sorsának letéteményeseivé.

1918. október 31-ének őszirózsákkal jelképezett diadala egy mederbe terelte a múlt tagadásában egységes, de az új Magyarország megteremtésére különböző szándékokkal felsorakozó erőket. A forradalom vívmányai — a béke, a nemzeti függetlenség megteremtése, a köztársaság november 16-i kikiáltása, a demokratikus szabadságjogok törvénybe iktatása, a földkérdés megoldására tett erőfeszítések — óriási haladást jelentettek, és kedvezőbb lehetőségeket teremtettek a forradalom továbbvitelére törekvő erők, a munkásosztály szervezkedéséhez, élcsapatának, a Kommunisták Magyarországi Pártjának megalakulásához.

Az őszirózsás forradalom 60. évfordulóján is igaznak érezzük Károlyi Mihály 1945 októberében elhangzott szavait: „Október 31-et ünnepelni kötelesség: kötelesség azzal a múlttal szemben, amely a haladó szellemű Magyarország hagyományát jelenti, amelynek először sikerült legyűrni a feudális magyar világot, és amely először próbált egy modern, szabad országot teremteni..."

Földváriné Kocsis Luca